

**DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT**

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8036 DEP
0030 OSLO

Deres ref.
13/4948

Vår ref.
14/2387 - AST

Dato
23.07.2014

Høring – endringer i ekteskapsloven og brudvigjingslova – forslag til endring av ekteskapsloven § 7h om ekteskapsattester – overføre oppgaver etter ekteskapsloven og brudvigjingslova til fylkesmannen

Vi viser til Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementets brev av 11. april 2014 med vedlegg.

Justis- og beredskapsdepartementet har følgende merknader:

BLD foreslår å endre ekteskapsloven § 7 bokstav h ved å gi Fylkesmannen kompetanse til å dispensere fra kravet til dokumentasjon i tilfeller hvor det foreligger et ekteskap mellom partene i hjemlandet.

JD viser til det UDI og UNE skriver i sine høringsuttalelser. Vi viser også til BLDs brev av 5. mai 2011 til fylkesmennene, Skattedirektoratet og BUFdir (deres ref. 20102775/TSV) om «Behandling av saker etter ekteskapsloven og lov om anerkjennelse av utenlandsk skilsmisse – saker med tilknytning til utlandet». I brevets pkt. 4 siste avsnitt står følgende:

«Gjeldende rett innebærer at partene i et ikke-ankjent ekteskap må oppløse ekteskapet før de eventuelt kan inngå nytt ekteskap i Norge.¹ Departementet bemerker at det ikke skal legges til rette for at parter som ikke får utenlandsk ekteskap anerkjent i

¹ Der ble tatt høyde for dette i Ot.prp. nr. 100 (2005-2006) kapittel 9.4:

”Departementet deler ikke i samme grad Utlendingsnemnda sin bekymring for par som ikke får mulighet til å

Postadresse
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Gullhaug Torg 4a
0484 Oslo

Telefon - sentralbord
22 24 90 90
Org.nr.: 972 417 831

Plan- og
administrasjonsavdelingen
Telefaks
22 24 95 34

Saksbehandler
Åshild Tveit Arnstorp
22245281
aashild.arnstorp@jd.dep.no

Norge etter ekteskapsloven § 18a andre ledd, får opphold her for å inngå nytt ekteskap. Det er således ikke adgang til å "reparere" ikke-ankjente ekteskap ved inngåelse av nytt ekteskap her i landet. Eventuell adgang til reparasjon vil kunne uthule bestemmelsene i ekteskapsloven § 18a som nettopp skal motvirke tvangsekteskap. Departementet mener dermed at gjeldende praksis hos utlendingsmyndighetene – der det ikke gis oppholdstillatelse i slike tilfelle – må opprettholdes ut fra hensynet til sammenhengen mellom regelverkene.»

Vi viser til at utlendingsmyndighetenes praksis kan måtte endres dersom den foreslåtte endringen skal ha noen effekt i saker hvor det søkes om familieinnvandring mellom partene. JD kan instruere UDI om endret praksis, mens UNE bare kan instrueres gjennom lov eller forskrift (dersom de ikke endrer praksis av eget tiltak etter at BLD har endret sitt regelverk). Det er derfor mulig at den foreslåtte endringen vil nødvendiggjøre endringer i utlendingsregelverket.

Ovennevnte brev til fylkesmennene mv. må oppdateres som følge av de foreslåtte endringene, og det må lages nye retningslinjer for samordning mellom de ulike etatene, herunder fylkesmennene og utlendingsmyndighetene. Vi understreker viktigheten av at rutinene er tydelige, slik at ansvarsforhold og samarbeid mellom etatene blir klart og effektivt. JD legger i denne sammenheng til grunn at det ikke vil være aktuelt å innvilge en søknad om oppholdstillatelse for å inngå ekteskap, jf. utlendingsloven § 48 og utlendingsforskriften § 9-5, før det er gitt en dispensasjon fra Fylkesmannen.

Det bør tilstrebes enighet mellom etatene når det gjelder vurderingen av om det kommende ekteskapet dreier seg om tvangsgifte, og om mulig legges opp til en rutinemessig foreleggelse av dette spørsmålet i disse sakene. Utlendingsmyndighetene har uansett mulighet til å avslå en utlendingssak dersom de anser det som sannsynlig at ekteskapet er inngått mot en av partenes vilje, jf. utlendingsloven § 51 annet ledd. Man kan derfor få en situasjon hvor Fylkesmannen dispenserer fra kravet om dokumentasjon fra hjemlandet, samtidig som UDI avslår den etterfølgende søknaden om oppholdstillatelse for å inngå ekteskap i Norge, fordi UDI anser tvangsgifte som sannsynlig. Sannsynlighetskravet bør harmoniseres med utlendingsloven § 51 annet ledd – det vil si sannsynlighetsovervekt. Vi støtter dermed ikke UDIs forslag om å harmonisere sannsynlighetskravet med de foreslåtte unntaksbestemmelsene i 24-årskravet og underholdskravet.²»

JD har ingen merknader til forslaget om å gi fylkesmannen kompetanse til å gi etterfølgende godkjenning av ugyldige ekteskap, jf. ekteskapsloven § 16, brudvigjingslova § 11 og ekteskapsloven § 18a, men viser for øvrig til vedlagte

---

gifte seg i Norge fordi de allerede er gift i utlandet. Det legges opp til at regelen skal bli godt kjent slik at de som omgår den må påregne at dette kan være en uheldig konsekvens av omgåelsen.⁷

² Se høringsbrev av 26.06.2014. Vår ref.: 14/3812 og 14/3814.

høringsuttalelse fra Sysselmannen på Svalbard, og støtter det som fremkommer der.

Med vennlig hilsen

for Harald Aass
fagdirektør

Ashild Tveit Arnstorp
rådgiver

3 vedlegg